

Ohlášky – neděle 17. 11. 2024

Dnes prožíváme **Slavnost Ježíše Krista Krále.**

- Sobota 30. 11. – **Svátek sv. Ondřeje, apoštola**
- Příští neděle 1. 12. 2024 bude **1. neděle adventní** – začíná nový liturgický rok.
- **24. 11. 2024 v 18:00 Koncert při svíčkách**, účinkují učitelé a přátelé ZUŠ Lovosice.
- **27. 11. 2024** iniciativa „**Červená středa**“. Od 18 hod. bude v kostele Všech svatých v Litoměřicích ekumenická bohoslužba na připomínku všech pronásledovaných pro víru a přesvědčení.
- V sobotu 30.11. končí liturgický rok. Příští neděli 1.12.24 je 1. Adventní neděle na mši v 9 hod. si můžete přinést adventní věnce k žehnání.
- Sobota 7. 12. 2024 18:00–19:30 **Brixioho soubor Teplice v Lovosicích**
- Neděle 8. 12. 2024 17:00–18:00 **Adventní koncert v kostele**, pořádá **ZUŠ Lovosice**
- Pátek 13. 12. 2024 17:00–18:00 **koncert Lovosického chrámového sboru**
- 14.12.24 9:30 K. Lachmanová **duchovní obnova Teplice** Živý dům.
- Neděle 15. 12. 2024 16:00–18:00 **vánoční koncert Severočeské harmonie Štětí**
- 24. 12. 2024 24:00, **Půlnoční mše sv.**, Lovosický chrámový sbor, orchestr a sólisté
- 25. 12. 2024 14:00–16:00 **pojďme všichni k jesličkám** – přijďte si sami zahrát a zazpívat u jeslíček
- 9. 1. 2025 18:00–19:00 **Tříkrálový koncert** – pořádá Charita Lovosice, účinkují dětské školní sbory a Sbor lovosických učitelů
- **Národní pouť do Říma** u příležitosti Svatého roku, se koná **24. – 31. 03. 2025**, více na plakátku. – V ostatních diecézích už jsou místa vyprodaná. V naší diecézi je obsazeno cca 50% ale dá se předpokládat že se volná místa brzo zaplní.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořík SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 51 (2024)
24. 11. 2024

Slavnost Ježíše Krista Krále

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání – 34. týden v mezidobí

Neděle 24. 11. – Jan 18,33b-37: Reakce Evropy po první světové válce byla z hlediska křesťanství na první pohled zcela zdrcující. Většina států se vzdala křesťanství jako oficiálního náboženství a deklarovaly víru jako soukromou záležitost občanů. Jak v takovém světě může Ježíš vládnout? Kristus se v evangeliích cíleně vyhýbá provolání králem. Nikdy se nepostavil do čela politické síly. Jeho spása vede jinudy. Sklání se k nejposlednějším z lidí, pozvedá je, uzdravuje, dává naději. Vymítá demony a vede k rozhodnutí žít z dobra a zřeknout se Zla. Jeho království jako světlo proniká systémy, ekonomické koncepty, ideologie, protože je osobní, staví na důvěrném setkání člověka s Bohem, s Dobrem, které zasahuje srdce. Spása nabízená zdarma všem bez výjimky je stálý Boží vklad do světa a přikázání milovat zůstává neměnným zákonem.

Pondělí 25. 11. – Zj 14,1-3.4b-5: Povýšení ohromného množství těch, kteří jsou bez poskvrny, mě povzbuzuje. U Otce je tedy mnoho místa! Stojí za to mít odvalu k životu v pravdě.

Úterý 26. 11. – Zj 14,14-20: Syn člověka povstává ke žni. Sklizeň hroznů odhalí bolest. Trpím často i s Pánem sklizně...

Středa 27. 11. – Zj 15,1-4: Sedm – symbolické číslu plnosti. Jen v Něk je možno dojít naplnění. Stačí, když to pochopím, pak mám účast na jeho slávě.

Čtvrtek 28. 11. – Zj 18,1-2.21-23: Zničení symbolu zla a pokoření mocných. Mohu se nechat povzbudit dějinami: žádné diktatury nejsou trvalé.

Pátek 29. 11. – Zj 20,1-4.11 – 21,2: sem ochoten v úryvku vidět příslib pro Pánovu církev? Co mi v tom brání? Není to její vnímání jako pouhé instituce?

Sobota 30. 11. – Mt 4,18-22: Kéž dovedu i já opustit síť! Ty, které nazýváme „komunikační“. Pak setrvám ničím nerušen v rozhovoru s Pánem.

38. Učedníci (Ježíš si vyvolil slabochy)

V těch dnech vyšel na horu k modlitbě; a celou noc se tam modlil k Bohu. Když nastal den, zavolal k sobě své učedníky a vyvolil z nich dvanáct, které také nazval apoštoly: Šimona, kterému dal jméno Petr, jeho bratra Ondřeje, Jakuba, Jana, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba Alfeova, Šimona zvaného

Zélóta, Judu Jakubova a Jidáše Iškariotkého, který se pak stal zrádce. Sešel s nimi dolů a na rovině zůstal stát; a s ním velký zástup jeho učedníků a veliké množství lidu z celého Judska i z Jeruzaléma, z pobřeží tyrského a sidonského; ti všichni přišli, aby ho slyšeli a byli uzdraveni ze svých nemocí. Uzdravovali se i ti, kteří byli sužováni nečistými duchy. A každý ze zástupu se ho snažil dotknout, poněvadž z něho vycházela moc a udravovala všechny. (Lukáš 6,12–19)

Bylo jich dvanáct

Kolikrát se církev v běhu dějin chtěla stát církví nesmlouvavých elitářů? Má neustále pokušení nechat se reprezentovat neobvyklými apoštoly, kteří jsou velmi obdaření a hrozně inteligentní. Když si čteme evangelium, všimneme si, že Kristus si takovou církev nepřál. Kristus se neobklopil dvanácti mudrci. Vybral si velmi prosté lidi. Za moudré se rozhodně považovat nedali. Můžeme si je představovat kolem Krista, jak viděli neuvěřitelné věci, jak poslouchali učení chudého člověka. Ale Kristus učil s fenomenálním účinkem právě proto, že byl chudý. Apoštolové se hádali, aby se dozvěděli, kdo bude mít v Božím království lepší postavení, kdo bude sedět nejbliž Kristu. Tahle pasáž je úsměvná. Kristus si nevybral mudrce a nevybral si ani boháče. Kdybys byl ještě chudší než apoštolové, umřeš. Víme, jak je na tom třeba rybář. Nemá měsíční příjem, jaký by si přál. Má jen ryby, které jednu za druhou tahá z vody, aby uživil svou rodinu. Ježíš si tedy nevybral bohaté. To by byla katastrofa, protože mocní a bohatí lidé by dokázali uplatit kohokoliv. Církev zkrátka má být všechno, jen ne bohatá. Jednou z nejdivnějších námitek, které nám křesťanům mlátí o hlavu, je ta, že církev působí bohatým dojmem. Nepůsobíme chudě. Boháč má moc. Boháč může korumpovat. Apoštolové byli chudí. Chudý nemá moc. Ježíš si nevyvolil silné. Nebyl ani obklopen věrnými lidmi. Jidáš ho tragicky zradil pro nepatrnou sumu peněz. Svatý Petr ho třikrát zapřel. Tahle pasáž je zvlášť působivá. Petr byl tak chudý, tak prostý, že se ani nesnažil omlouvat. Zapřel Krista a pak si najednou uvědomil, co to provedl za hloupost. Tak se rozplakal. Nesnažil se nějak vymlouvat. Ježíš se obklopil křehkými, chudými, nevěrnými bytostmi. Vybral si ignoranty. Když chtěl evangelizovat své apoštoly, musel jim všechno důkladně vysvětlovat s pomocí prostředků, které měl k dispozici: obrazů, příkladů,

metafor. Učedníky přitahoval vnější dojem, jakým Kristus působil, jeho zázraky, které viděli. Kdybychom dnes viděli člověka, který by jako Kristus postavil na nohy chromého nebo vrátil slepému zrak, chovali bychom se nepochybně jako apoštolové.

Slabost apoštola je jeho silou

Jeden profesor v semináři vždycky kladl stejnou rituální otázku týkající se seminaristy, který měl být vysvěcen: „Je dost slabý na to, aby byl knězem?“ Velmi správně si přál, aby se ve službě ocitali muži, kteří se dokážou cítit slabí, dokážou se při své slabosti dostat dál. Zkrátka lidé, kteří si o sobě nemyslí, že jsou dokonalí, kteří mohou stále růst a pomáhají růst druhým. Jedině ten, kdo se dokáže jasně a s odvahou podívat na své slabosti a problémy, ve sjednocení s Kristem dokáže k druhým svobodně, přesvědčivě a vášnivě promlouvat. Právě to nás přesahuje a uvádí v úžas. Svatý Pavel to vyjádřil dobře: „Čím jsi slabší, tím jsi silnější.“ Čím víc cítíme, že nemáme slova, jimiž bychom mohli vyprávět o Bohu, čím víc cítíme, že se neumíme dobře modlit, čím víc se mýlíme, tím větší budeme mít sílu. Právě na samém dně svých slabostí zjistíme, že sílu nám dává Kristus. Projde námi silný proud.

Ne, církev by neměla být církví nesmlouvavých elitářů, ale církví chudáků. Nás křesťanů je teď asi miliarda. Skoro všude vznikají nespočetná společenství, dají všechno dohromady a žijí přímo uprostřed chudinských oblastí nebo nebezpečných čtvrtí. Nedělají hluk, ale jakou sílu vyzařují! Televize si jich nevšímá; ta dává přednost nákladným ceremoniím s bezchybným uspořádáním, nápadným fialovým nebo nachovým sutanám, mohutným zpěvům a vznešené církevní hudbě. Neríkám, že je na těch ceremoniích něco špatného. Asistovat v Římě zařazení svaté Terezie od Dítěte Ježíše mezi učitele církve před ohromným davem lidí nebo zúčastnit se v Notre-Dame v Paříži nějakého pompézního obřadu je pro mě radost. Ale ať naše nejhezčí a nejslavnostnější liturgie nikdy nezakrývají hloubku a ušlechtilost evangelia prožívaného faráři ztracenými mezi těmi nejubožejšími. Právě tam nejvíce září tvář trpícího a vzkříšeného Krista. Právě tam se po dvou tisících let znovu setkáváme s tvářemi prvních učedníků. (z knihy Guye Gilberta *Evangelium podle svatého lotra – 3. kapitola Dnešní kněží, církev zítřka*)